

MŪSŲ VIEŠPATIES JĖZAUS KRISTAUS PAVEIKSLO PRAKARTĖLĖJE PALAIMINIMAS (PA 310 psl.)

APEIGŲ PRADŽIA

Susirinkus žmonėms, galima giedoti atitinkamą giesmę, po jos celebrantas, atėjęs prie prakartėlės, taria:

Vardaň Diėvo - Tėvo ir̃ Sūnaũs, ir̃ Šventosios Dvāsios.

Visi žegnojasi ir atsako: Āmen.

Tada celebrantas pasveikina dalyvius tardamas:

Diėvo Tėvo ir̃ mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuris yra neregimojo Diėvo atvaizdas, malonė ir ramybė tebūna sũ jumis.

Žmonės atsako: Ir su tavimi.

Celebrantas glaustai kreipiasi į tikinčiuosius, parengdamas švęsti ir paaiškindamas apeigų prasmę šiais ar panašiais žodžiais:

Brangūs bróliai ir̃ sėserys, tikraĩ turime kuõ džiaũgtis, nės šis mūsų šiañdien gimusio kũdikėlio Viešpaties Jėzaus Kristaus atvaizdas, išstatytas viešaĩ gerbti, mums teikia prógą šlovinti Diėvą. Šis atvaizdas pirmiausia primena mums, kàd Kristus yra rėgimas neregimojo Diėvo atvaizdas, nės jis yra amžinasis Tėvo Sūnũs, gimes̃ dėl mūsų iš Mergėlės Marijos. Jis pats sàkė: „Kàs yrã mātės manė, yrã mātės Tėvą“ (Jn 14, 9). Tàd, gerbdami šiojė prakartėlėje ėsantĩ kũdikį, kėlkime akis̃ į Kristų, kuris sũ Tėvu ir̃ Šventąjā Dvasià viešpatáuja peĩ amžius.

PALAIMINIMO MALDA

Celebrantas, išskėtęs rankas, kalba palaiminimo maldą:

Šlòviname tavè, Tève, geràsis žmonijos mylètojau,
kuris pasiuntei savo Žodį į pasàulį,
kad, prièmęs kūną iš nepaliestòs Mergèlès,
jis tàptų mūsų Gèlbètoju ir pirmgimiu bròliu,
panašiu į mus viskuo, išskýrus nuodèmè.
Kristuje mùms davei aukščiàusią šventùmo pàvyzdį;
Bažnyčia, matýdama jį lopšyje kaip silpnà kūdikį,
gàrbina visagàlį Dievą;
kontempliuòdama jò véidà, règi tàvo gerùmà
ir, klausýdamasi gyvenimo žòdžių iš jò lùpù,
prisipildo tàvo išmintiès;
patirdamà jò širdiès mèilè,
patì užsìdega Šventòsios Dvàsios ugnimì;
žvelgdamà į jį nukryžiùotà,
gàrbina brangiàusiąjį jò Kraujà, kuriuò ir patì nuplaunamà;
džiaugdamasi Kristaus prisikèlimù,
jàũ dabar̃ dalyvàuja pažadètoje garbèjè.
Tad nuolankiai pràšome tavè, Vièšpatie,
kad tàvo tikintieji, gerbdami šį Kristaus àtvaizdà,
bùtų tókio nusistàtymo, kaip Kristus Jèzus,
ir tie, kuriè nešiojo žèmiškojo žmogaũs àtvaizdà,
kadà nòrs nešiotų ir dañgiškojo.
Tebũna tàvo Sùnùs, Tève, jiems kèlias, kuriuò jiè pàs tavè eina,
tiesà, apšvièčianti jų širdis,
gyvènimas, kuriuò jiè stìprinasi ir gyvèna;
tebũna jis jiems šviesà, išsklaidanti kèlio šešèlius,
uolà, ànt kuriòs jiè ilsètusi pavargè,
dùrys, atsìveriančios į naujajà Jeruzalè.
Jis gyvèna ir viešpatàuja per amžius.

Visi: Āmen.

Užgiedama *Sveikas, Jèzau gimusis.*

Prakartèle pasmilkoma. Švèsto vandens naudojimas nenumatytas.